

EXPUNERE DE MOTIVE

La data de 13 septembrie 2003, a fost semnat la Roma, de către miniștrii de justiție român și italian, Acordul între România și Republica Italiană asupra transferării persoanelor condamnate cărora li s-a aplicat măsura expulzării sau aceea a conducerii la frontieră.

Acordul a fost negociat în cadrul a două runde desfășurate la Roma (5-6 decembrie 2002) și la București (19-20 iunie 2003).

Scopul acordului, așa cum este definit de altfel, în primul său articol, îl constituie reglementarea unei proceduri simplificate de transferare a persoanelor condamnate cărora li s-a aplicat măsura expulzării, a conducerii la frontieră sau orice altă măsură, în virtutea căreia acestei persoane, odată pusă în libertate, nu îi va mai fi permis să rămână pe teritoriul statului de condamnare.

Astfel, Acordul reglementează procedura de transferare a persoanelor cărora li s-a aplicat măsura expulzării sau aceea a conducerii la frontieră, care derogă de la procedura obișnuită de transferare a condamnaților prin aceea că, în acest caz, nu mai este necesar consimțământul deținutului, fiind suficientă opinia acestuia. Derogarea se explică prin faptul că persoanele condamnate cărora li s-a aplicat măsura expulzării sau aceea a conducerii la frontieră sunt obligate oricum să părăsească teritoriul statului de condamnare după executarea pedepsei, ceea ce exclude luarea consimțământului, prevăzut ca o condiție pentru procedura obișnuită de transferare, reglementată de Convenția europeană asupra transferării persoanelor condamnate, adoptată la Strasbourg la 21 martie 1983, ratificată de România prin Legea nr.76/1996.

Acordul reia practic prevederile articolului 3 al Protocolului adițional la Convenția europeană asupra transferării persoanelor condamnate, și, în aplicarea art.9 din Convenție, prevede că procedura de transferare este exclusiv cea prevăzută de articolul 9 paragraful 1 lit.a), respectiv continuarea executării, procedură impusă de legea italiană. Legea română permite atât procedura continuării executării (aplicată în practică în 95% din cazuri), cât și procedura conversiunii condamnării.

Principiul pacta sunt servanda, impune ratificarea Acordului, cu atât mai mult cu cât partea italiană a demarat procedurile de ratificare, proiectul legii de ratificare aflându-se în dezbateri parlamentare. De asemenea, alte două argumente justifică ratificarea Acordului între România și Republica Italiană asupra transferării persoanelor condamnate cărora li s-a aplicat măsura expulzării sau aceea a conducerii la frontieră:

a) problematica transferării în România a cetățenilor români condamnați pe teritoriul italian, cărora li s-a aplicat măsura expulzării sau aceea a conducerii la frontieră, rămâne un aspect sensibil al relațiilor dintre România și Republica Italiană;

b) Republica Italiană nu este parte la Protocolul adițional la Convenția europeană asupra transferării persoanelor condamnate, adoptat la Strasbourg la 18 decembrie 1997, astfel încât în prezent, și în cazul persoanelor condamnate cărora li s-a aplicat măsura expulzării sau aceea a conducerii la frontieră se aplică procedura prevăzută de Convenția europeană, iar nu cea simplificată prevăzută de Protocolul adițional la Convenție.

Problematica simplificării procedurilor de transferare a persoanelor condamnate face, de altfel, și obiectul unei propuneri de decizie-cadru a consiliului Uniunii Europene privind mandatul european de executare și transferarea persoanelor condamnate între statele membre ale Uniunii Europene.

Ratificarea Acordului între România și Republica Italiană asupra transferării persoanelor condamnate cărora li s-a aplicat măsura expulzării sau aceea a conducerii la frontieră nu are implicații asupra legislației române în vigoare sau altor obligații internaționale ale României, cu atât mai mult cu cât obiectul său de reglementare este similar cu cel al articolului 3 din Protocolul adițional la Convenția europeană asupra transferării persoanelor condamnate, adoptat la Strasbourg la 18 decembrie 1997, pe care România l-a ratificat prin Ordonanța Guvernului nr.92/1999, aprobată prin Legea nr.511/2001.

Față de cele prezentate mai sus, a fost întocmit proiectul de lege alăturat, pe care vă rugăm să-l aprobați.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU - TĂRICEANU